

Ångestgränd

12

Det är inget att skämta om

Gårdsfest på Ångestgränd 12

En novell av Carl Axling

© Upphovsskyddat 2022

Att öppna fönster – om än bara en springa

Två män satt på en skuggig parkbänk och talade om dämoner, huruvida svart är en färg och tesen att matematik och poesi beskriver samma fiktiva värld. En man gick sakta förbi bänken, stannade, vände om och satte sig pustande bredvid männen. De båda männen fortsatte diskussion. Det dröjde inte länge innan den pustande mannen deltog i samtalet. Mannen visade sig heta Oscar Nilsson och var fastighetsskötare i en hyresfastighet i närheten.

Oscar berättade om hyresgästerna, som visste mycket om dämoner, svärta och informationstäta symbolspråk. De båda männen tyckte att det var intressanta människor, så samtalet blev ingående och långt.

När de båda männen träffades nästa gång skrev de diktsamlingen ”Bakom 12 fönster”. De skickade alla dikterna till Oscar och frågade om de hade beskrivit hyresgästerna alltför närgånget. Efter en tid hörde Oscar av sig och berättade att han hade visat dikterna för hyresgästerna. De tyckte om texterna och diskuterade dem. I diskussionerna upptäckte de att de visste väldigt litet om sina egna grannar. De ville veta mera om varandra, så de skulle ordna ett grannmöte under otvungna former.

Det var så de båda männen blev bjudna till gårdsfesten på Ångestgränd 12.

Tolv hyresgäster

Festen hade redan börjat när de två männen anlände till innergården. Där fanns bord med tallrikar, bestick och glas. På serveringsfaten låg smårätter och i flaskorna fanns oetiketterad dryck. Dekorationerna bestod av krukväxter och udda föremål. Deltagarna rörde sig avvaktande mellan stolar och dukade bord. De båda männen fick en känsla av att dessa människor inte var vana vid att mingla.

Fastighetsskötaren Oscar presenterade männen som "Författarna". Festdeltagarna ropade ett lågmält "hej och välkomna". Sedan fortsatte de att vandra runt, nicka litet till varandra och humma litet vid åsynen av vad som fanns på borden.

De båda männen satte sig vid ett bord som var dekorerat med en pelargon och ett kugghjul. Efter en stund kom en man och en kvinna fram till bordet. De berättade att de hade stora krav på integritet och att de respekterade att även andra kunde ha det. I så fall skulle de genast lämna de båda männen ifred. Männen försäkrade att de uppskattade paret's sällskap och att de gärna ville prata mera. Paret slog sig ner vid bordet och det följande samtalet innehöll flera skratt.

Det verkade som att de andra hyresgästerna noterade att stämningen var gemytlig under samtalet, för sedan bildade de nästan kö för att få en pratstund med de båda männen.

1 Bakom fördragna gardiner

De ville vara ifred
Grannen tvärs över gatan
skulle inte vara med
Det är deras ensak
vem som äter med sked

Om man väljer att ha avigsidan ut eller in på pyjamasen är inte en fråga om transparens. Om man väljer att diska tallrikarna före glasen, rör inte någon annan. Om man har dålig ekonomi eller väljer att ha endast en sked i hushållet fast två personer bor i lägenheten, det behöver ingen annan kommentera eller ens veta.

– En sked är en bra metafor för integritet, sade hyresgästen.

Om man lägger en sked med fördjupningen uppåt på ett bord samt placerar en klick filmjolk på skedbladets kant, så samlas filmjölken längst ner i skedens fördjupning. Som en liten pöl. Om man upprepar försöket bildas pölen på samma ställe varje gång. Så, en sked med fördjupningen uppåt, filmjolk och gravitationen är ett system som är nära jämvikt. Oavsett var på skedkanten man placerar klicken med filmjolk, så hamnar den som en pöl längst ner i fördjupningen.

Om man lägger skeden med den buktiga sidan uppåt på ett bord samt placerar en klick filmjolk på skedbladet, så rinner filmjölken ned på bordet. Det går inte att förutse i vilket mönster filmjölken hamnar på bordet. Så, en uppochner-vänd sked, filmjolk och gravitationen är ett system som är långt ifrån jämvikt. En liten förändring i systemet kan få stora konsekvenser. Ett system som är långt ifrån jämvikt beter sig olika varje gång. En ny klick filmjolk på skeden ger ett nytt mönster.

Skeden kan också förvränga verkligheten. Spegelbilden på den konkava sidan ser helt olika ut jämfört med spegelbilden på den konvexa sidan.

– Hur krökt är rymden, egentligen? frågade hyresgästerna varandra med en menande blick på omgivningen.

Och inte att förglömma skedens förmåga att leda värme och elektricitet.

Så, skedar är inga oskylda ting. De har en inneboende förmåga till både ordning och kaos. Sådana konsekvenser kan man vilja behålla för sig själv.

Ett par neddragna gardiner gör att grannarna inte behöver involveras.

– Och då har vi ändå bara talat om metallskedar, sade hyresgästen.

Hans hustru sade med bestämd min:

– En gardin är inte bara ett dekorativt inslag i boendemiljön. Den är också ett integritetsverktyg. Alla behöver inte veta allt. Så är det även i trolleri.

2 Bakom nerdragna persienner

Ljuset returnerades till solen

Därinne

skapade de sin egen energi

– Vi håller värmen uppe med fantasins energi, sade hyresgästen. Den är lokalproducerad, men inte helt utsläppsfri. Vi är ju människor.

Att släpa ett föremål på marken är ett fysikaliskt arbete, eftersom friktionskraften övervinns. Man flyttar föremålet mot friktionskraftens riktning. Fysikaliskt arbete är detsamma som energi. Och formeln är

Energi = Kraft x Sträcka

Fantasin är en stark drivkraft. Sträckan är den längd som kan uppmätas när fantasin drar iväg och verkligheten gör friktionsmotstånd. Så när kraften multipliceras med sträckan blir resultatet energi. Den energin motsvarar en ansevärd temperaturhöjning.

– Ja, det kan rent av bli hett i lägenheten, sade hyresgästens hustru.

När fantasin framhärdar och övervinner motståndet från rationalisterna och logikerna, omvandlas den mentala ansträngningen till energi.

– Det är fantasins kärna, för att inte säga raison d'être, poängterade hyresgästen.

– En gång diskuterade vi trångboddhet, fortsatte hyresgästen. I slutet av den diskussionen påminde vi varandra om när munken lämnade sällskapet som diskuterade hur många änglar som kan dansa på en nålspets. Han ville istället utreda hur stor andel av det, som inte finns, upptar av en yta som saknar utsträckning.

– Ja, krusiduller och sammelsurium så mycket energigivande nonsens det finns, sade hans livskamrat.

– En annan gång diskuterade vi samexistensen av moral och hedoni, berättade hyresgästen. Jag fick tankeflyt och berättade att där kommer Luther vandrande genom skymningen. Han sveper in omgivningen i mörker. Men han får inte gå oemotsagd: gatlyktorna tänds. Så ikväll byter vi lidandet mot laster. Medan tungsinnen rör till havs, dansar lättsinnen på borden. Det slutar med att Luther sitter i bastun och berättar resminnen för Jante. På ett långbord på bryggan dukar de upp en buffé av vänskap, glädje och omtanke. Ikväll provar vi livet.

– Ja, gatlyktor kan ge ett intressant sken, sade hustrun. Även i dagsljus. För upplysning kan lysa upp med ett annat ljus än det som redan lyser. Kanske från ett annat håll och då skapar det nya skuggor och reflektioner.

3 Korsdrag

Här ska vädras

Unket ut och livsluft in

Som nyinflyttad

– Vi brukar ordna ett ordentligt korsdrag då och då, sade hyresgästen. Det är därför jag har ett hakband på kepsen och hustrun har en stor hårnål genom hatten.

– Vi är vana vid motvind, även metaforiskt, sade hustrun.

Korsdraget visade sig vara en genomtänkt städteknik: alla fönster vidöppna, lägenhetens ytterdörr på vid gavel och husets entrédörr uppställd en dag med kraftiga vindar. Då blåser allt damm ut.

– Efter en sådan genomströmning behöver vi inte dammsuga så noggrant under flera månader, sade hyresgästen.

- Samtidigt blir vi av med en del gamla åsikter, fördomar och konspirationsteorier, sade hustrun. Ja, rent bildligt talat alltså. Vi gör helt enkelt plats för nya uppfattningar. Korsdraget är rena purgatoriet. Vi badar i renhet. En skärseld för smutsiga tankar. Eld, vind och vatten i samarbete.
- Vem vill hamna i ett smutsigt helvete? frågade hyresgästen.
- Däremot skulle vi gärna studera ett rent helvete, sade hustrun. Vi är nämligen djupt imponerade av Dantes beskrivning av helvetet.

De ansåg att Dante var en mycket kompetent arkitekt som hade strukturerat helvetet i nio kretsar utformade med hänsyn till syndens grovhet, straffpåföljd samt antalet syndare för respektive synd.

- Vi skulle gärna studera de nio våningarnas planlösningar ur ett aerodynamiskt perspektiv, sade hyresgästen.
- Min man menar ett studiebesök i överförd bemärkelse, sade hustrun. Mer som en charterresa än som en permanent flytt.

De ville på plats se luftströmmarnas väg mellan rummen på ett våningsplan och mellan våningarna. Den hetluften borde vara en utmaning att leda på ett kontrollerat sätt i helvetets alla utrymmen.

– Använder de självdrag eller forcerad ventilation?

Där avbröt makarna samtalet för de skulle åka och köpa en fläkt till extrapris. Fläkten skulle de placera i trapphuset så att de kunde städa i korsdrag även vindstilla dagar.

4 Grannar

En sen kväll
när ångesten hade satt sina pirayatänder i honom
och vägrade släppa taget
tog han fram tolv etiketter
och skrev L. Norén på alla

Sedan gick han ner i trapphuset
där namntavlan fanns
och klistrade etiketterna
över alla hyresgästernas namn

Hyresgästen uppskattade allt från inåtvänt rotande i sårigheter till ytlig underhållning som fyllde nuet.

– Underhållning är mest distraktion. Konst erbjuder erfarenheter i koncentrat, sammanfattade han sin breda kultursyn.

Han ville gärna själv bidra till konsten. Det var därför han hade satt upp etiketterna på namntavlan.

– Jag vill skapa en lokal kulturscen i trapphuset, sade han.

Hyresgästen berättade att han hade spelat in en kort video av konstinstallationen på namntavlan. Han hade en dator med ett redigeringsprogram för video. Där redigerade han bort alla färger.

– Monokromt må vara färglöst, men det är känslostarkt, som Ingmar och Sven skulle ha sagt. Och som ni vet, det behövs motsatser för att skapa kontraster. Detsamma gäller livet.

Hyresgästen berättade att hans hjärna arbetade tredimensionellt, eftersom den var en del av kroppen.

– Både yta och djup berikar livet, sade hyresgästen. Ytan ger djupet attraktion. Djupet ger ytan substans. Detsamma gäller konst.

Hyresgästen berättade om ett annat konstprojekt där han ämnade att bevisa sin tes att allt har en motpol. Materia och antimateria, svart och vitt, ångest och avslappning.

– Kom ihåg, mina herrar, betonade hyresgästen, det är svärtan i texten som gör att vi kan läsa den på vitt papper.

5 Tal till folket

Jag är som en av er
och vi förtärs alla av ondskans egoism
Jag har en lösning:
gör mig till områdesrepresentant
Vi ska tillsammans fördriva ondskan
Rösta på mig på stämman ikväll

Hyresgästen drömde om makt, att utsätta andra för makt, sin egen makt. Inte som en hämnd, utan mer för att alla skulle få det bättre, även de som inte själva kunde fatta beslut i den riktningen. Omtanke, helt enkelt.

Han studerade historiska tal från antiken till nutid. Han kunde det mesta om retorik, visioner och didaktik. Han talade sig varm för de psykologiska mekanismerna bakom det som i vanligt tal kallas att egga.

Allt det där var än så länge teoretiska kunskaper. Han hade dock för avsikt att göra en plan med aktiviteter som behövde ingå i en målbeskrivning innehållande övningar i de praktiska färdigheterna.

– Sedan är det bara ett hinder kvar, sade hyresgästen, att våga tala inför folk.

Hans upplägg medförde gott om tid att bygga det personliga varumärket. Att för grannarna berätta om barndomens alla slagsmål. Att för kassörskan i mataffären nämna den kommande världsseglatsen i liten katamaran. Att annonsera efter blåsrör under ”Köpes” i en stor dagstidning. Att gå en kurs i hur man med smink kan efterlikna sår efter rovdjursbett.

– En äventyrare bjuder in fiktionen i visualiseringen av framtiden, sade hyresgästen. Bågen måste spännas för att pilen ska fara iväg. Och som kommunikationsstrateg vet jag att man måste ha ett äventyrligt ego-narrativ för att gå igenom rutan och nå ut.

Han planerade att starta sin karriär med att kampanja inför stämman i hyresgästföreningen – kanske redan nästa år.

6 Perpetum mobile

Han hade länge funderat på
hur en evighetsmaskin kan fungera
Efter år av beräkningar
hade han nu börjat bygga en prototyp:
Tolv slagrutor monterade i en ring av ene
bestrukna med homeopatiskt förtunnad lack

Prototypen stod i köket
så att han skulle undvika nyfikna frågor
från dörrförsäljarna

Nog hade han idéer alltid, ibland så originella att naturlagarna utmanades. Han tänkte bygga en maskin som skulle klara de flesta miljömål och energikriser. Huvudmaterialen var lokalproducerat trä.

Han skulle starta maskinen genom att befukta träet så att det utvidgade sig och sedan drog ihop sig när det torkar. När maskin väl var igång tänkte han sig att den avdunstande fukten skulle sugas upp av det trä som redan hade torkat. Då skulle den delen av träkonstruktionen utvidga sig. Så där skulle dunstning och sugning få träet att sammandra sig och utvidga sig i en styrd vågrörelse cirkulärt genom träkonstruktionen. En speciell mekanism skulle fånga upp och transformera vågrörelsen till rotation.

För att kunna skapa den cirkulerande vågrörelsen av sammandragning och utvidgning, hade han studerat fiberriktningen speciellt runt kvistar och i vrilar. Han kunde därför arrangera dem på ett genomtänkt sätt som förstärkte amplituden av både sammandragning och utvidgning.

Maskinen måste ju stå i en miljö, ansåg uppfinnaren, alltså i verkligheten. Hans uppfinning var ju inte en abstrakt teoribildning. Och i verklighetens luft finns fukt. Därmed skulle den fukten ingå i maskinens funktion. Och fukten är ju en del vädret, så hela jordens klimat måste ingå i maskinens funktion. Och vädret är beroende av solens energi. Och solen ingår i universum, så det slutar med att maskinen är Gaias redskap i tid och evighet. En perpetum mobile! Ja, tamefasen.

När han hade kommit så långt i beskrivningen av sin maskin, fann han det naturligt att hämta prototypen för att demonstrera några tekniska finesser som säkert skulle få patentskydd. Han krävde inte att jämföras med uppfinnarna av elden, hjulet, ångmaskinen, gummibandet och glödlampan. Däremot ansåg han att hans uppfinningar hade samma verkshöjd.

– För att ingen av mina geniala tankar ska gå om intet vid mitt frånfälle, sade hyresgästen och tillika uppfinnaren, har jag börjat skriva en handbok för evighetsmaskinen – på ett Möbiusband.

Hyresgästen gick iväg för att hämta prototypen och var borta så pass länge att nästa hyresgäst vågade sig fram till de båda männens bord.

7 Tusenfotingen

Han vaknade med ryck
när stampet från tusen fötter blev outhärdligt
Kallsvettig gick han upp ur sängen
och kontrollerade
att ingen tusenfoting fanns i tofflorna

Med en tuschpenna skrev han på badrumsspegl:n:
Ångesten har tusen fötter
men jag har bara två strumpor

I skolan gnuggade läraren ett kattskinn mot en ebonitstav. Det skapade statisk elektricitet. Han tänkte toppa metoden genom att gnugga ett vargskinn mot en kryptonit-stav. Det skulle framkalla dynamisk elektricitet.

Med skinnet och staven skulle han sedan elchocka och försvaga tusenfotingens alla fötter intill förtvining.

– Ingen ska jiddra med mig, inte, sade hyresgästen och hytte med en svart stav som han drog upp ur bakfickan.

Ett par tomteblossliknande gnistor föll ner i det torra gräset. Hustrun med gardinen kastade en sked majonnäs på gnistornas landningsplats.

– Den där materialöverföringen hade bokstavligt talat en överförd betydelse, sade hustrun med korsdraget.

Därefter gick de båda kvinnorna tillsammans längs det dukade bordet och undersökte de olika serveringsskedarna.

Hyresgästen stod kvar och tittade på sin svarta stav och på majonnässkålen samtidigt som ett snett leende spred sig i hans ansikte.

8 På det tolfte hugget

Nej, han hörde inte inre röster

Däremot satt en demon i örat

och talade om mörker, smärta och ensamhet

Han sade till demonen:

Gå här ifrån, gå och lägg dig

Ät korksulor och var tyst

Han hade en gång tänkt bygga en demon-divan och erbjuda demonen psykoanalys. Men han insåg att han inte skulle orka lyssna på demonens långa berättelser om sårig barndom, krävande föräldrar och frånvarande vuxna. Istället hade han börjat intressera sig för mer moderna och effektiva behandlingsformer, till exempel kognitiv beteendeterapi, KBT.

KBT bygger på antagandet att tankar, beteenden och känslor är sammankopplade samt att de går att påverka. Han hade ännu inte hittat några bevis i vetenskapliga rapporter för att detta gäller även demoner, men han var beredd att chansa. Han skulle få demonen att ändra sina tankemönster och beteendemönster.

Under en behandlingssession skulle demonen få känna lusten att skrämmas. Men hyresgästen skulle distrahera demonen så att den skulle få öva att stå ut med anspänningen att *inte* jäklras omgående.

– Impulskontroll är A och O, sade hyresgästen.

Målet var en empatisk demon. Tanken gnagde dock att det var en psykologisk utopi. Därför hade hyresgästen en plan B: nocebo-effekten. Den uppstår när man har negativa förväntningar på en medicin – att symptomen förvärras eller att bieffekter som klåda och illamående uppstår.

Han hade märkt att demonen tyckte om de röda tableterna i hans medicinskåp. Därför planerade han att låta några röda piller ligga framme på köksbordet tillsammans med en fingerad bipacksedel som han hade skrivit ut på printern. Under rubriken Bieffekter beskrev han livfullt yrsel, trötthet, sömnsvårigheter och dålig aptit på att jäklas. I det finstilta skrev han om levitation, vilket alltså skulle innebära att den pillerätande demonen svävade ovanför sitt offer utan att kunna viska hemskheter i dess öra. Han skrev om akupunkturkänsla, alltså att kroppen genomborras med alltför djupt satta akupunktur nålar så att det uppstår en sekundäreffekt av typen voodoo-docka. Han skrev om svulstig empatiförstoring, alltså överdriven vilja att bry sig och vilja så väl att den kan slå över i självutplåning av jaget.

Bipacksedeln skulle ligga väl synlig för demonen, som skulle läsa den och känna alla sjukdomstillstånd välla fram. Därefter skulle den söka sig till demonernas akutmottagning och bli inlåst på psykiatriavdelningen för vanföreställningar och ångest. Troligen också fastknuten med svansen i en rejäl knop av typen dubbelt halvslag runt sängens järnspjälor i fotändan.

9 Störd hobby

Så klart att han hade en hobby

I sitt album

samlade han ludd från tvättmaskinerna

i husets gemensamma tvättstuga

Han sorterade luddet i kronologisk ordning

Genom åren hade det blivit över tusen objekt

Ludd är inte betydelselöst. Ludd kan värma. Ludd kan skapa osämja. Ludd måste finnas på rätt plats vid rätt tid för att ge positiva vibbar. Annars kan ludd vara vassare än knivar. Ludd är en dubbelgångare och kan därför med sin otydlighet verka lindrande i svåra situationer.

Ludd finns på de flesta ställen. Fysikens ludd heter kvantmekanik. Matematikens ludd kallas slump. Konstens ludd kallas tolkning. Bildkonstens ludd är oskarpa konturer.

Den binära logiken är för tvärsäker för att modellera verkligheten. Det finns gradskillnader; fråga termometern. Därför har den binära logiken med bara sant och falsk ersatts av oskarp logik som tillåter litet osäkerhet och ”kanske” i beräkningarna. Eller som det heter på engelska: fuzzy logic. Det blir ju som vanligt litet mer komplicerat när verkligheten ska pressas in i datorerna.

– Luddets dubbelnatur är omvittnat men svårbeskrivet, sade hyresgästen. Här ber jag att få citera konstnären Gusten Wolphram. ”Jag vädrade ut ångesten genom att vända ut och in på baskern som var tovad av beskådat navel-ludd.”

Men snuttefiltens ludd är nog det mest uppskattade.

– Jag har kvar min lilla filt från barndomen, sade hyresgästen. Jag brukar rugga upp den med en klädborste varje månadsskifte. Det är en högtidsstund.

10 Som en rullgardin

I tvåglasfönstrets drag
skingras ljusets försök till dag
Plånbokens myntfack svämmar över av skymning

Hyresgästen hade sedan barndomen varit intresserad av att räkna, sortera och kategorisera. Han hade gärna blivit finansman, men hemmets knapra ekonomiska omständigheter tillät inte det. Hans föräldrar saknade helt enkelt avgiften för en enkel biljett till klassresan. Han fick uppfinna sina egna räkneövningar. Några pengar fanns inte att räkna, så han numrerade siffror och tal i den ordning som han kom över dem. Det blev ett slags dagbok över nummer, antal och mängder som han upptäckte i vardagen. Han samlade allt i en imponerande lång kronologisk nummerserie.

– Jag brukade upplysa min matematiklärare om att mängder ska man inte ignorera, hur små de än är, berättade hyresgästen. Mängdläran kan förklara det du inte kan, nämligen varför två plus två är fyra.

Då hade läraren påtalat att den attityden inte var bra för betygsättningen. Den uppstudsige eleven erkände då för läraren att han vändats över problemen att pi har ett oändligt antal decimaler och att mängden noll saknar innehåll men ändå är en mängd.

– Och vad blir det om man dividerar pi:s decimalantal med antalet decimaler hos siffran noll?

Matematikbetyget blev en låg siffra, men fick ett högt nummer i den kronologiska samlingen.

11 Hyr men inte här!

Alla adresser på posten till lägenheten
saknar mottagarland

Den som bor här, bor inte här

Där ingen vet att någon bor
bor ingen

Han hade lätt för att se saker från flera håll. Han kunde väga fördelar mot nackdelar. Han kunde se hot och möjligheter. Han kunde bedöma styrkor och svagheter. Han kunde sätta nuet i historiens och framtidens perspektiv. Det finns många val, hade sagt till sin granne, så hur ska man veta vilket som är rätt? När grannen svarade att det kan man inte alltid veta, utan ibland behöver man ta hjälp av magkänslan. Hur ska man veta när de omständigheterna gäller, svarade mannen med en rysning.

Han kunde inte bestämma sig. Han hade inga bestämda åsikter utan såg alltid både det ena och det andra. Han var en balanskonstnär på alla gränser, hur tunna och slaka de än var. Det var som om han alltid satt på gårdsgården. Gravitation, känslor och fakta fick honom inte ur balans.

Han var på väg att formulera logikens kvantteori: osäkerhet och överlagrade tillstånd bygger verkligheten. Information är liksom ljuset en dubbelnatur: sann och falsk, partikel och våg – samtidigt.

Han frågade ofta: vem sätter gränsen? Och fortsatte: undersök vilka drivkrafter den gränssättande personen har, men bli inte förvånad av vad du finner!

Han var pinsamt medveten om att det var en bestämd åsikt att anse att det finns både den ena sidan av saken som den andra. Det gnagde, att det som han kallade öppenhet, ledde till en motstridighet. Han började studera kognitiv dissonans. Och för balansens skull även tunnelseende.

När gårdsfesten började ställde han sig på ytterdörrens tröskel och betraktade deltagarnas förehavanden. Efter en stund tog han några steg mot matbordet, men vände om och gick in i huset. En stund senare stod han där igen på tröskeln till ytterdörren. När ingen gäst var i närheten av fatet med köttbullar, gick mannen ut och lade litet mat på ena halvan av sin tallrik. Sedan gick han in i huset igen. Kanske kompenserade han närvaron på festen med en stunds frånvaro? Som för att kunna hävda att han inte hade valt att delta i festen och inte heller avstå från den.

Senare under festen åt han en halv grillad korv. Han samtalade kort med hälften av deltagarna. Han sade halva meningar. Han presenterade sig som Janus – eller Sunaj – litet beroende på från vilket håll den mötande kom. Han utelämnade alltid efternamnet. Han ansåg det vara en relevant position att vara halvvägs, mitt emellan samt pendla mellan median och medelvärde.

– Lagom är en plats som naturen har svårt att undvika, sade han. Vet ni varför? Jo, för att naturen definierar ”lagom” – hela tiden. Så varför inte bejaka möjligheten att se åt höger och vänster, uppåt och neråt och framåt och bakåt? Samt inåt och utåt. Och där emellan blunda.

12 Komplex

Från fönstret i mitt kök
ser jag avloppsbrunnarna på gården
Där rinner inte bara avloppsvatten
utan också liv, välfärd och tid

Hyresgästen hade funderat mycket kring flöden. Först alla flöden in till människokroppen som näring, vätska, ljus och syre. Sedan alla flöden ut ur kroppen som koldioxid, urin, hudavlagringar och tårar. Dessutom fanns ju flöden till alla sinnen. Och slutligen de abstrakta flödena såsom omsorg, glädje och estetik.

– Flöden är rörelse och rörelse skapar tid, sade han.

Hyresgästen berättade att han också hade skissat på hur samhällets infrastruktur behöver stödja dessa flöden. Han strukturerade dem i överföring av elektroner, atomer, vågor och informationspaket.

Mitt i denna ingående beskrivning av materia- och energiflöden blev hyresgästen hungrig. Han reste sig och gick mot bordet med alla smårätter. De båda männen såg plötsligt hyresgästen göra en volt och landa på magen. Medan han reste sig upp på knä, kände han på näsan. Den var insmord i en gulaktig sörja. Inte blod. Han tittade ner på marken.

– Otroligt, sade han, helt fantastiskt! Ljus lava. Eureka, jag har funnit den. Det var alltså här som antimaterialisten enligt legenden grävde ner ett svart hål.

– Där kan vi stoppa ner dämonerna, ropade mannen med bipacksedeln. Han gjorde armhävningar på innergårdens piskställning.

– Nu tränger det alltså upp albino-lava ur denna singularitet, fortsatte den knäböjande hyresgästen. Ge mig en graal och en silversked så att jag kan samla detta viskösa flöde från en annan dimension!

De båda männen insåg att hyresgästen hade halkat på majonnäsklicken som tidigare hade släckt gnistan i gräset.

Det var en lycklig människa som haltade tillbaka till de båda männen. I handen hade han en plastmugg med gulaktig gegga.

– Detta, mina herrar, är grundforskning på djupet, sade hyresgästen och höll upp muggen i en skålande gest. Och visst skulle världen bli mer lustfylld av randiga avloppsrör?

De båda männen tittade på varandra. Sedan sade en av dem:

– Menar du på insidan eller utsidan?

– Ni förstår mig, sade hyresgästen. Eller som diktaren Gerard Hopkins skrev: ”Ära vare Gud för spräckliga ting!” Ja, litet tacksamhet måste man ju visa, även inför dem man inte tror på.

Socker innehåller mycket energi

”Författarna” blev mycket glada över att fått möjlighet att träffa alla hyresgästerna. De berättade om sina tankar och liv. Och lyssnade på författarnas inskjutna kommentarer. Mot slutet av festen såg de båda männen påtagligt nöjda ut. Den ene mannen skrev på en servett och lämnade över den till den andre mannen: ”Udda karaktärer kan bilda en jämn grupp.”

– Ni verkar ha trevligt på festen, sade hyresgästen med tusenfotingen till författarna när de stod runt bordet med alla maträtter. Jag tror att ni skulle trivas här. Men tyvärr blir det sällan lediga lägenheter i huset, för vi har det så bra här och flyttar ogärna härifrån. Här är det ingen som boxar dig på axeln och säger ”Äh, ryck upp dig!”. Man får vara sig själv, fast man vill vara någon annan.

Han doppade händerna i majonnässkålen och drog fingrarna genom håret. När han tittade upp, stirrade alla runt bordet på honom.

– Förlåt, jag trodde det var spenat, ursäktade han sig.

Sedan tog han en oöppnad flaska sockerdricka på bordet. Men den gled ur hans hala händer och landade på bordet med en duns. Kapsylen hoppade av flaskan med en smäll. Sockerdrickan sprutade ut på evighetsmaskinen – som började snurra...

Fart å fläkt!

Vilket flöde!

Diktsviten "Bakom 12 fönster"
är skriven av dodekaisterna Jörgen Westerlund och Carl Axling.
Sviten med fullständiga dikter är publicerad på
<http://dodeka.se/installations/windows/index.shtm>
